

زمانى رەسمى لە نەروىج

د. نەريمان خوشناو

نەم وتارە لە گوڤارى (كۆزان)، ژمارە (۱)، ۲۰۱۴، ل ۲۲ - ۲۳

بلاوکراوەتەو

شانىنى نەروىج پايتەختەكەى ئۆسلۆيە، ولاتىكە دەكەوتتە نىمچە دورگەى ئەسكەندەنافيا لە كيشوهرى ئەوروپا، سىستىمى حوكم لە ولاتەكەدا پاشايى دەستورپيە^(۱)، پەرلەمانى نەروىج لە سالى ۱۹۰۵ ياسايەكى دەرکرد بە پيڤهينانى وەزارەتى دەرەو، بەلام پاشاي سوید لەمەدا بەرەنگارى وەستا، دواچار گرژى لەنيوان هەردوولا پەيدا بوو، لە ئەنجامدا لەهەمان سال نەروىج سەربەخۆيى خۆى راگەياند و لە سوید جيا بوو^(۲).

زمانەكەيان سەر بە زمانە جەرمەنيەكانى باكوورە، كە لەگەل زمانە دراوسپيەكانى دەوروپەرى وەك سویدی و دانماركى بەشپوهەيك لەيەك نزيكن، دەتوانن هەتا پادەيەك لەگەل يەكتر گفتوگو بکەن^(۳).

لە نەروىج دوو زمان پيڤهينانى ستاندارديان هەيە، ئەگەرچى هەولدانىكى بەرنامە بوڤاڤيژراو لە ئارادايە بو ئەوھى ئەو دوو زمانە ئاوتتەي يەكتر بکەن و، زمانىكى ستانداردى يەكگرتويان هەبیت. لە سالى ۱۸۱۴ نەروىج دواى چوار سەدە لەژيڤ دەستى دانمارك هاتە دەرەو، لە و كاتەدا نەروىجپيەكان بەدواى پەگورپيشەي فەرھەنگى خوياندا دەگەپان، ئەوان لەنيو دروشمە جياوازەكانى ناسنامەي نەتەوھى نوپى خويان، گرنگى زوريان بە زمان دەدا، كوشش بو زیندووکردنەوھى زمانى نەروىجى هەرچەند لەسەردەمى ژيڤدەستەيى دانماركىش بەردەوامبوو، بەلام نەروىجپيەكان فيڤببون بە زمانى دانماركى بنووسن^(۴).

ستانداردى يەكەم (بۆكمۆل)ى پيڤدەوترى، كە نزيكەى لە ۸۳٪ قوتابخانەكانى نەروىج پيى دەخوينن، تەنانەت بو خويندنى بالا (ماستەر، دكتورا) زمانى بۆكمۆل پيڤهينانى لە ئووتەر زياترە و، ئەو زمانە لە پۆڤهلاتى ولات و لە بوارەكانى پيشەسازى و بازرگانى بەكارديت، ستانداردى دووھم زمانى (نينورشك)ى پيڤدەوترىت، كە تەنها لە ۱۷٪ قوتابيان بەو زمانە وانە دەخوينن، زۆرپەي ئەو قوتابيانەش، كە دەگەن بە خويندنى بالا، ئەوا زمانەكەيان بو (بۆكمۆل) دەگورن، بۆيە دەكرى بگوتريت زمانى بۆكمۆل زمانىكى ستانداردى بالا دەستى ژيانى گشتى ئەو ولاتەيە،

هەرچی نینۆرشکه، ئەوا بە شیۆهیهکی پێژهیی و لە بواری ئەدەب و لە پۆژئاوای ولات و لە دەرەوهی شارە گەورەکان بەکار دیت^(۵).

لە سەدەکانی ناوەراستا، نەرویج زمانیکی تایبەت بە خۆی هەبوو، کە بە نەرویجی کۆن ناو دەبریت، بەلام دواى کۆتایی هاتنی مەملەكەتى نەرویج لە سەدەى چواردهەم، زمانەكەشى چیت لە بواری نووسیندا بەکار نهات، لەکاتی حوکمرانی کردنی دانیمارکی - نەرویجی (۱۳۸۰ - ۱۸۱۴) زمانی دانیمارکی دەبیته زمانی نووسین لە نەرویج، لە سالی ۱۸۱۴ نەرویج لە دانیمارک جیا دەبیتهوه، پاشان لەگەڵ سوید یهکیتییهک پیکدههینن تا سالی ۱۹۰۵ بەردهوام دەبیت، ئیتر لەو سالی بەدواوه نەرویج دەبیته ولاتیکی سەر بهخۆ و دەبیته ولاتیکی خاوهن دەستوور و پەرلهمانی خۆی، کە ئەمەش پێویستی بە زمانیکی خۆی هەیه، بۆ ئەوهی لە زمانی دانیمارکی دوورکەوتیهوه^(۶).

لە ناوەراستی سەدەى نۆزدههەم دوو مامۆستای قوتابخانه، کە لە بواری زمانناسیدا شارەزابوون، دوو پێگا چارهیان بۆ پزگاربوون لەو گرفته پێشنیاز کرد، ئەم دوو زمانناسەش بە ناوهکانی کنود کنودسین (۱۸۱۲ - ۱۸۹۵) و ئیفار ئاسین (۱۸۱۳ - ۱۸۹۶)^(۷) بوون. کنود کنودسین مامۆستای گوندیک بوو، قوناغ بە قوناغ بە نووسینی دانیمارکیدا هاتهوه، تا گەیشته ئەوهی ستانداردیکی بههیزی نووسین و ئاخواتنی دروستکرد، بهو واتایهی زمانی دانیمارکی لە پێگهی دهستکاری کردنهوه، زمانیکی تازهی نەرویجی لێ سازکرد، بۆیه لە سالی ۱۸۵۶ کتیبی پیزمانی ئەو زمانهى نووسی، چەند سالیك دواتر فەرهنگیکی وشهى پەتى نەرویجی بۆ جیگرتنهوهی زمانی بیگانه بلاوکردهوه، بۆیه ئەم زمانه لە نیوهی دووهمی سەدەى نۆزدههەم زیاتر پەرەدهسینى و زیاتر پەنگی نەرویجی وەردهگرى و لە زمانی دانیمارکی دوور دەکەوتیهوه، لە سالی ۱۹۰۷ ناوی زمانی ریکسمالی (زمانی ولات) لێ دەنریت، دواى ئەوه زمانهکه زیاتر چاکسازی تیدا دهکری و لە سالی ۱۹۲۹ ئەم زمانه به پەسمى دهبیته (بۆکمۆل)، واته (زمانی کتیب)^(۸).

ئیفار ئاسین چاکسازیکی تری بواری زمانناسی نەرویجی بوو، ئەمیش مامۆستای گوندیکی نەرویج بوو، ئەو پێی وابوو زمانی پەسهنى نەرویجی لە نیو شیۆهزاری گوندنشینهکانی پۆژئاوای نەرویجه، ئەو زمانهى که ئەو پەرهى پيدا، ئەدگار و پیکهاتهى کۆمهلیک شیۆهزاری گوندهکانی نەرویجی لهخۆوهگرتبوو، بۆیه لە سالی ۱۸۶۴ کتیبی پیزمانی دهکرد و لە سالی ۱۸۷۳

فەرھەنگىكى وشەيى بلاوكردهو^(۹)، بۆيە ئىقار ئاسىن ئەو زمانەى بە لاندسمال يان زمانى نەتەوھيى ناوبرد، دواتر لە سالى ۱۹۲۵ ناوھكەى بە پەسمى دەبىتە زمانى نىنۆرشك^(۱۰).

ئەم دوو زمانە ستانداردە لە ولات بى كىشە و گىروگرفت نەبوون، بۇ نمونە لە ھەندىك قوتابخانە كە بە زمانى نىنۆرشك دەخوینن، كەچى سەرچاوە و كتىبى گرنگ بەو زمانە لە كتىبخانەكان نادۆزنەو، بۆيە ناچار دەبن لەپال زمانەكەى خويان، زمانى بۆكمۆل فىربن، چونكە وەكو پىشتر ئاماژەمان بۇ كرد لە ۸۳٪ كتىب بەو زمانە نووسراو، لە ھەمان كاتىشدا زۆربەى قوتابيان بۇ خویندىنى زانكۆ واز لە نىنۆرشك دىنن و بۆكمۆل فىردەبن^(۱۱). بۆيە لایەنگرانى زمانى نىنۆرشك لە نەروىچ خويان بە كەمىنەيەك دەزانن، لەبەرانبەردا دەیانەوئى زمانەكەيان زياتر بايەخى پىبدرى و لە ھەموو بواریك بەكاربىت^(۱۲).

دەبى ئەوھش بوترىت كە لە ولاتى نەروىچ ھەردوو زمانەكە بە ستاندارد ناسراو، ھەر بۆيەشە پەرلەمانى نەروىچى لە سالى ۱۹۰۷ بپياريدا بۇ ھەموو ئەو قوتابىيانەى كە لە قوتابخانەكانى ئامادەيى خویندن تەواو دەكەن و دەیانەوئى بچنە زانكۆ، دەبى لە تاقىكردنەو بە ھەردوو زمان دەرىچن^(۱۳).

كنودسىن و ئاسىن ھەردووكيان لەم كارەياندا مەبەستيان بوو ولاتەكەيان زمانى نەتەوھيى ھەبىت و لەو پىناوھشدا ھەولى زۆرياندا، كنودسىن بپواى بە چاكسازى ھەنگاو بە ھەنگاو بوو، بەلام ئەو رىبازەى كە (ئاسىن) گرتىيەبەر بە ئاشكرا پاپەپىنى پىوھ دياربوو، بۆيە لە سالى ۱۸۸۶ خوولى تايبەت بۇ مامۆستايان كرايەو، پاشان لە كۆتايى سەدەى نۆزدەھەم و سەرھەتاي سەدەى بىستەم بەدواو، حكومەتى نەروىچ رۆلئىكى كاريگەرى لە بواری زماندا بينيوھ، چونكە لەم ولاتەدا زمانەوانى پەيوھندىيەكى نزيكى لەگەل بابەتى سياسى و فەرھەنگى ھەيە، حكومەتى نەروىچ بە ھەرورد لەگەل ولاتانى تر رۆلئىكى زياترى گىراوھ بۇ چارەسەرکردنى كىشەى نىوان بۆكمۆل و نىنۆرشك، لەگەل ئەوھشدا حكومەت ھەر لەسەرھەتاوھ ھەردوو زمانى پەسندكردوھ و پشتگىريان لىدەكات^(۱۴).

لە سالى ۱۹۰۷ مۆلتكە مۆ (۱۸۵۹ - ۱۹۱۴) دەستى بە چاكسازى زمان كرد، بۇ ئەوھى يەكىتى بۇ زمانى نەروىچى بگىرپتەوھ، بۆيە پىشنىيازى كرد ھەردوو زمان رەچاو بكرىت، بەجۆرىك ھەردوو ستانداردەكە پىويستە وردە وردە لە يەك نزيك بكرىنەوھ و زمانىكى ھاوبەشى نووسىن دروست بكرىت بەناوى (سامنۆرشك)، واتە زمانى نەروىچى ھاوبەش^(۱۵)، ئەم پپۆژەى زمانى

هاوبه‌شی نه‌رویج بۆ ماوه‌ی سه‌ده‌یه‌ك له‌لایه‌ن شاره‌زایانی زمان و چینی پۆشنبیران و حکومه‌تی نه‌رویجی زۆر به‌گه‌رمی مشتومپی له‌سه‌ر ده‌کرا، بۆ ئه‌وه‌ی هه‌ر چۆنیک بێت ریگا چاره‌یه‌ك بۆ ئه‌م جووتستانداردیه‌ بدۆزنه‌وه و نه‌ته‌وه‌ی نه‌رویجی له‌م کێشه‌یه‌ پزگار بکه‌ن، نه‌رویجیش وه‌ك هه‌موو نه‌ته‌وه‌کانی دیکه‌ی ئه‌وروپا ببی به‌خاوه‌ن یه‌ك زمانی ستانداردی نووسین. بۆیه‌ له‌پێشدا ئه‌م پلانه‌ له‌نیۆ خه‌لكی نه‌رویج لایه‌نگیری زۆری هه‌بوو، به‌لام دواتر نا‌ره‌زایی زۆر ده‌بی‌ت، تا له‌ ساڵی ۲۰۰۲ په‌رله‌مانی نه‌رویجی به‌ په‌رسی پرایده‌گه‌یه‌نی‌ت كه‌ پڕۆژه‌ی (سامنۆرشك) سه‌رکه‌وتوو نه‌بوو، به‌شێوه‌یه‌کی سیاسی واز له‌و پڕۆژه‌یه‌ ده‌هێنریت و چیدی نابیته‌ جیگه‌ی باس، به‌لام له‌ ساڵی ۲۰۰۵ پێشنیازی چا‌کسازی کردنی بۆکمو‌ل ده‌کریت، بۆیه‌ ئه‌و زمانه‌ پۆژ دوا‌ی پۆژ له‌ نه‌رویج بایه‌خی له‌ زیادبو‌ندا‌یه^(۱۶).

که‌واته‌ وه‌کو ده‌رده‌که‌وتی له‌ نه‌رویج دوو زمانی ستاندارد هه‌یه، نه‌وه‌ك دوو دیالیکتی جیاواز بن، به‌و واتایه‌ی زمانی بۆکمو‌ل له‌ بنه‌په‌تدا زمانی دانیمارکییه، که‌ پێشتر زمانی فه‌رمانه‌وا و ده‌سه‌لاتدارانی وڵات بووه، که‌ له‌ سه‌رده‌می‌کدا نه‌رویجیان داگیرکردبوو، له‌به‌رانه‌ریشدا خه‌لك نه‌یان‌توانیوه‌ ئه‌م زمانه‌ پشتگویی بخه‌ن. زمانه‌که‌ی تریش زمانی نینۆرشکه، که‌ زمانیکه‌ی به‌ په‌چه‌له‌ك نه‌رویجیه‌ و هی خه‌لكی گوند و خه‌لكی په‌شوپوته.

په‌راویز و سه‌رچاوه‌کان

- ۱- مصطفی‌ فاخوری (۲۰۰۷)، الاقطار والبلدان - موسوعة جغرافية و تاريخية و اقتصادية، دار المعرفة، بیروت - لبنان، ل ۴۲۳.
- ۲- هه‌مان سه‌رچاوه، ل ۴۲۴.
- ۳- سو‌داد په‌سو‌ول (۲۰۱۰)، جووت ستاندارده‌که‌ی ئه‌میری حه‌سه‌نپور و ئه‌فسانه‌که‌ی، هه‌فتانه‌مه‌ی هه‌ولێر، ژ (۴۱)، ته‌مموزی ۲۰۱۰، ل ۵.
- ۴- ناصر قلی سارلی ۱۳۸۷ (۲۰۰۸)، زیان فارسی معیار، انتشارات هرمس، تهران، چاپ اول، ل ۱۶۵.
- ۵- سو‌داد په‌سو‌ول (۲۰۱۰)، جووت ستاندارده‌که‌ی ئه‌میری حه‌سه‌نپور و ئه‌فسانه‌که‌ی، هه‌فتانه‌مه‌ی هه‌ولێر، ژ (۴۱)، ته‌مموزی ۲۰۱۰، ل ۵.

۶- همان سه‌چاوه، ل ۵.

۷- ناصر قلی سارلی ۱۳۸۷ (۲۰۰۸)، زبان فارسی معیار، انتشارات هرمس، تهران، چاپ اول، ل ۱۶۵.

۸- پروانه: سوداد په‌سوول، ل ۵. ناصر قلی سارلی، ل ۱۶۵.

۹- ناصر قلی سارلی ۱۳۸۷ (۲۰۰۸)، زبان فارسی معیار، انتشارات هرمس، تهران، چاپ اول، ۱۶۶.

۱۰- سوداد په‌سوول (۲۰۱۰)، جووت ستاندارده‌ک‌ه‌ی ئه‌میری حه‌سه‌نپور و ئه‌فسانه‌ک‌ه‌ی، هه‌فتانه‌مه‌ی هه‌ولیر، ژ

(۴۱)، ته‌موزی ۲۰۱۰، ل ۶.

11- Larson Karen A. (1985), Learning without lessons. Socialization and Language change in Norway, University press of America, p. 40.

۱۲- همان سه‌چاوه، ل ۴۳.

۱۳- سوداد په‌سوول (۲۰۱۰)، جووت ستاندارده‌ک‌ه‌ی ئه‌میری حه‌سه‌نپور و ئه‌فسانه‌ک‌ه‌ی، هه‌فتانه‌مه‌ی هه‌ولیر، ژ

(۴۱)، ته‌موزی ۲۰۱۰، ل ۶ - ۷.

۱۴- ناصر قلی سارلی ۱۳۸۷ (۲۰۰۸)، زبان فارسی معیار، انتشارات هرمس، تهران، چاپ اول، ل ۱۶۵ - ۱۶۶.

۱۵- سوداد په‌سوول (۲۰۱۰)، جووت ستاندارده‌ک‌ه‌ی ئه‌میری حه‌سه‌نپور و ئه‌فسانه‌ک‌ه‌ی، هه‌فتانه‌مه‌ی هه‌ولیر، ژ

(۴۱)، ته‌موزی ۲۰۱۰، ل ۷.

۱۶- همان سه‌چاوه، ل ۷.